

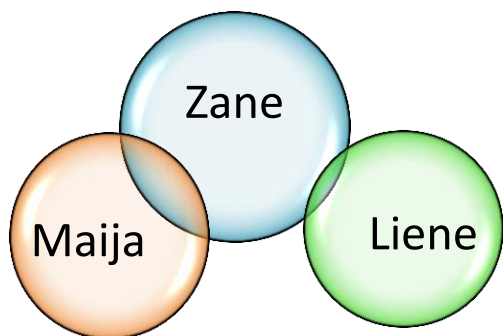

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 11. (126.) 2014. gada novembris

CILVĒKS ATROD LAIKU VISAM, KO VIŅŠ PATIEŠĀM VĒLAS!

Gadi, kā krāsaini ziepju burbuļi...

Re nu, kā tie gadi pagājuši! Jau **35** no tiem mani var sastapt Mazsalacas pilsētas bibliotēkā, kur esmu bijusi gan bibliotekāre, gan bibliotēkas vadītāja ar visiem tās daudzveidīgajiem pienākumiem un tagad atkal bibliotekāre... Sākumā Rīgas ielā 14, namā ar senu vēsturi un īpašu auru un nu jau dažus gadus šajās skaisti izremontētajās telpās Parka ielā 9...

Neatceros vairs pirmo lasītāju, kuram izsniedzu grāmatas, jo biju tik satraukta par jauno kolēģu sirsnīgo uzņemšanu savā pulciņā. Darbs gan man bija pazīstams, jo pirms tam jau biju nostrādājusi 5 gadus Bērzaines ciema bibliotēkā, šai laikā iegūstot arī bibliotekāro izglītību. Pārceļoties uz Mazsalacu 1976. gadā, brīva vieta bibliotēkā neatradās un 4 gadus nācās strādāt Mazsalacas patērētāju biedrībā - sākumā bijušajā maizes veikalā, vēlāk bijušajā kūku ceptuvē... Arī tā bija manas Dzīves Pieredze.

Esmu pateicīga Liktenim, ka Lielā Dzīves Nejausība atveda mani tieši uz šo Bibliotēku, tik sirsnīgā Kolektīvā šajā Grāmatu Pasaulē, kur iegriežas tik daudz dažādi Cilvēki, kur varu strādāt darbu, kas sirdij tuvs, to apvienojot ar saviem vaļaspriekiem.

Darbs bibliotēkā neaprobežojas tikai ar grāmatu lasīšanu un izsniegšanu vien. Tās ir arī jāsakārto zināmā kārtībā, jālabo, jākomplektē... Jā, tagad, kopš visas grāmatas savadītas elektroniskajā katalogā, daudz vieglāk iegūt informāciju par lasītāju interesējošu literatūru.

Savā laikā kopīgi ar dzejas draugiem gatavoti un vadīti literāri pasākumi un dzejas kompozīcijas, 18 gadus esmu bijusi SEVI meklējošo pulciņa LAISMA vadītāja, iznācis jau 126. manis radītais un veidotais bibliotēkas ikmēneša izdevums LITERĀRĀS VĒSTIS, kura iesākums droši vien bija vadītājas laikā publicētās pārdomas un informācija laikrakstā LIESMA un citos īslaicīgos Mazsalacas vietējos izdevumos. Žēl, ka izbeidza darboties mūsu vietējais radio. Man ļoti patika gatavot un ierunāt mūsu iknedēļas raidījumu ATRAKTĀ DEBESS, apmēram 10 gadu garumā... Tas mazliet no mana darbības lauciņa, kurā varēju sevi piepildīt, pateicoties savām kolēģēm un ieinteresētiem bibliotēkas apmeklētājiem...

Gadu gaitā piemirsušās neveiksmes un skumjie brīži, lai gan joprojām dusmojos, ja grāmatas tiek bojātas un laicīgi neatnestas, skumstu, ja mūsu piedāvātos pasākumus apmeklē mazāk interesentu, kā vēlētos... Jā, arī lasītāju skaits ir sarucis, tāpat kā Mazsalacā dzīvojošo... Taču priecājos par katru jaunu lasītāju, kas ir atradis Ceļu uz mūsu Bibliotēku!

Kāpēc es šo visu rakstu?...

Tieši 16.oktobrī, kad pirms 35 gadiem uzsāku šo darbu, manas tagadējās kolēģes - **Zane un Liene** - sagādāja man brīnišķīgu Pārsteigumu! Saņēmu **35 vēstules!!!** Izkārtotas šai skaitļa formā (vidū ziepju burbuļu pūšamais) ar dažādu saturu, starp kurām arī veicamie Uzdevumi. Viens no Uzdevumiem - uzrakstīt Vēstuli saviem Lasītājiem... Tāda nu sanāca šī Vēstule.

Vēl jau neatvados. Vēl jau tepat vien mani sastapsiet kādu laiciņu!

Ar mīlestību - **bibliotekāre Maija**

**Dzintars Tilaks
"Sirds nemiers"**

Tā sanācis, ka pēdējā laikā esmu izlasījusi vairākas mūsu latviešu autoru grāmatas. Esmu latviešu literatūras cienītāja, taču viss uzrakstītais man ne vienmēr šķiet tik interesants, lai gribētu atcerēties un ne visas arī izlasu. Šo grāmatu tomēr atzīmēšu, jo tajā pieminēta arī Mazsalaca... Zinot, ka grāmatas autors ir bijis Mazsalacā savā laikā praksē pie Nellijas Nurmikas, jo interesantāk...

Dītas un Arta iepazīšanās gada īsākajā naktī izmaina viņu abu dzīvi... No Jāņiem līdz Ziemassvētkiem savērpjas notikumu virpulī, taču svētku vakars ir solījums, ka arī nākamā gada riņķi vēlas būt kopā. Viens ar otru un ar saviem tuvajiem.

Dzintara Tilaka romāns iedrošina – mīlestība un otra cilvēka tuvums vienmēr ir tepat, un dzīvot pa īstam varam tikai tad, ja priekos un bēdās ir ar ko dalīties. Vien atliek uzdrošināties, ļauties un noticēt...

LASIET UN VĒRTĒJIET PAŠI!

Uzklausot lasītāju ierosinājumu un pateicoties aktīvai līdzdarbībai (Paldies Elgai!) līdz gada beigām mūsu bibliotēkā skatāma **Ingrīdas Ķimenes** gleznu izstāde.

Ingrīda Ķimene dzimusi 1961.gadā Limbažos. Uzaugusi Limbažu pagasta Lādes pusē. Mācījusies Limbažu vidusskolā. Pēc laulībām 1983.gadā pārcēlusies dzīvot uz Ķekavu.

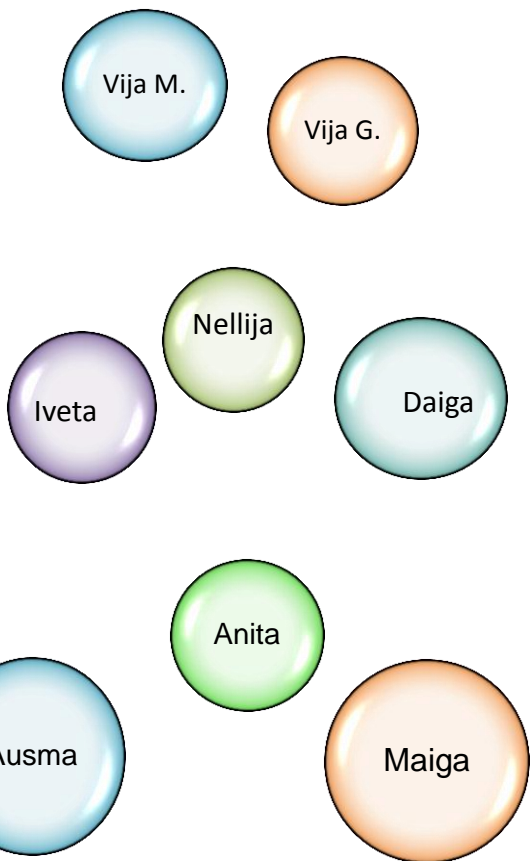
2010.gadā uzsākusi apmeklēt pieaugušo glezniecības kursus Ķekavas Mākslas skolā, kurus pasniedza gleznotāja Ilona Korņilko. Vēlāk zināšanas papildinājusi Tautas Glezniecības studijā "Ģilde" Rīgā, kur pasniedzēja bija gleznotāja Ausma Danemane.

No 2010. līdz 2014. gadam Ingrīdai Ķimenei bijušas 5 studiju izstādes un 2 personālizstādes.

leelpo, izelpo un sajūti. Sajūti sevi, sajūti savu sirdi un sajūti mieru. leelpo ar pilnu krūti un izpūt visu lieko. Ja ir smagi, izlaid pūtienu ar asarām, izlaid, neturi sevī. Un ieelpo kaut ko pilnīgi gaišu, siltu un tīru. Pacel galvu uz augšu, sajūti, ka uz sejas Tev ir kaut kas ļoti gaišs un spēcīgs - kā pie Tevis būtu atlidojusi balta gaismas lode, balons, kurš piepildīts ar enerģiju tieši Tev. leelpo to un izpūt to, kas Tev ir pilnīgi lieks.

Un tagad - kā tagad jūtas Tava sirds un Tava galva? Kā jūties Tu? Esi gatavs jaunam periodam savā dzīvē? Tu neesi viens, Tu esi daļa no visa lielā, kas eksistē, sajūti ap sevi lielu plašu telpu un enerģiju, kas virmo un sasilda, piepilda Tevi un spēcina. Tagad tikai izvēlies sadzirdēt vēl savu sirdi ar aizvērtām acīm un uzpildies kārtīgi ar šo sajūtu. Nostiprini to pieceļoties kājās un izstaipoties. leelpa, izelpa, smaidi sev un uzsit sev pa plecu – malacis! ☺

RAKSTI ARĪ TU – PAR TO, KAS BIJIS, PAR TO, KAS BŪS, PAR TO, KAS PRIECĒ, PAR TO, KAS SATRAUC, PAR TO, KO VĒLIES, LAI UZZINA CITI! DALIES AR SAVU GAISMU UN SAVU SIRDĀS SILTUMU!

Manas bijušās darba kolēģes... PALDIES!..

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja bibliotekāre **Maija Reinvalde**

Tālr.: 64251246; e-pasts: majja.r@sveiks.lv
<http://www.mazsalaca.lv/>